ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 16 సంచిక : 11 జూలై 2011

ఉత్కృష్టమైనది హృదయం

"హృదయం" అంటే ఆధ్యాత్మిక హృదయం అని అర్థం. భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షి వివిధ సందర్భాలలో, తమ బోధలో హృదయం గురించి సవివరంగా బోధించారు. దేహధారులైన మానవులకు తలంపులు ఎక్కడ నుండి ఉదయించి, మరల గాఢనిద్రలో ఎక్కడైతే లయ మవుతున్నాయో, అదే హృదయం. హృదయ కుహర మధ్యంలో బ్రహ్మమే స్వయంగా 'నేను-నేను' అంటూ ఆత్మరూపంగా స్ఫురిస్తోంది. విచారణ వలన గాని, ప్రాణ నిరోధము వలన గాని హృదయంలో ప్రవేశించి, అదే నీవై నిలకడ కలిగివుండు. వాస్తవానికి హృదయం గురించి వర్ణించడం, నిర్వచించడం కేవలం మనో ప్రక్రియ మాత్రమే అవుతుంది. 'నేను' అను మూలతలంపు అన్ని ఇతర తలంపులకు ఆధారం, ఆ మూల తలంపు యొక్క మూలమే హృదయం. హృదయం అంటే రక్తాన్ని దేహానికి సరఫరా చేసే గుండె కాదు. హృదయం దేహంలో ఒక భాగం కాదు. హృదయం అంటే 'ఇదీ-కేంద్రం' అని అర్థం. హృదయం అంటే ఆత్మ. హృదయం అంటే 'గురువు'. దేహంలో గుండె ఎడమ ప్రక్క ఉంటే, హృదయం అనగా హృదయస్థానం వక్షస్థలానికి కుడి భాగంలో ఉంటుందని స్వానుభవముతో భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి సూచించారు. హృదయం నుండి చిత్‌ప్రకాశం సుషుమ్న నాడి ద్వారా సహస్రారానికి చేరి దేహమంతటా వ్యాపించి ప్రపంచానుభూతిని కలిగిస్తుంది. సహస్రారం, సుషుమ్ననాడి రెండూ చైతన్యం నుండి వేరు అనుకోవడం వల్ల మనుష్యులు భ్రాంతిలోపడి, జనన-మరణ సంసారంలో చిక్కుకొంటారు. ఆత్మనిష్ఠుడైన జ్ఞాని సహస్రారం శుద్ధ చైతన్యంగా ఉంటుంది, దానిని చేరే ప్రతి తలంపు ఉనికిని కోల్పోయి నశిస్తుంది. జ్ఞాని దృశ్య ప్రపంచాన్ని తనకన్న వేరుగా చూడడు. జ్ఞానికి దేహం, ప్రపంచంతో సహా సమస్తం 'ఆత్మ'గా హృదయంలో ప్రకాశిస్తుంది. విశ్వం

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక
పేజీలు : 16
గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)
చందా
సంవత్సర చందా:రు॥150/-
విడి ప్రతి : రు॥ 15/-
చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥
పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు ~ 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....
హైదరాబాదు ... 26-10-2010
కాపవరం 17-12-2010

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

అంటే పంచభూతాలు, అవే పంచభూతాలు దేహంలోనూ, దేహం మనస్సులోనూ, మనస్సు హృదయంలోను ఇమిడి ఉన్నాయి కాబట్టి సృష్టి సకలమూ హృదయం లోనే ఉంది. హృదయం నుండి సృష్టి సకలమూ వ్యక్తమై తిరిగి హృదయంలో అణిగిపోతోంది. ప్రపంచానికి సూర్యుడు ఎట్లో, దేహానికి హృదయం అట్లు! సూర్యుడు ఎలాగైతే చంద్రుడిని ప్రకాశింపజేస్తున్నాడో, అదేవిధంగా హృదయం మనస్సును ప్రకాశింపజేస్తుంది. సూర్యాస్తమయం తరువాత సూర్యుని సంబంధం గుర్తించకుండా ఒక్క చంద్రకాంతినే చూచినట్లు హృదయం యొక్క ఎరుకలేని కారణంగా మనస్సును ప్రత్యేకమైన ఉనికిగల దానిగా భావించడం జరుగుతుంది. హృదయం నిజమైన చైతన్య కేంద్రం అయినప్పటికీ హృదయం కన్న వేరుగా మనస్సును భావించి, దృశ్యాలను గ్రహించుట వలన అవి చూచు వానికన్న వేరుగా ఉన్నాయనే భ్రాంతి కలుగుతుంది. సూర్యోదయం అయిన తరువాత చంద్రకాంతి సూర్యకాంతిలో లయం అయినట్లు, ఆత్మనిష్ఠుడైన జ్ఞాని మనస్సు హృదయంలో ఐక్యమైపోతుంది. ప్రజ్ఞానం అనగా ఆత్మజ్ఞానమే! అభేద జ్ఞానమే! మనస్సు ఆధారంగా తెలియబడే విషయజ్ఞానం కాదు. ద్రష్ట-దృశ్యములు మనస్సుచేత వేరుగా భావింపబడతాయి, కాని హృదయ నిష్ఠులకు దృక్-దృశ్య అభేదత్వం సిద్ధిస్తుంది. ఎప్పడైనా అత్యధిక సంతోషం, నిద్ర, భయం మున్నగునవి కలిగినప్పడు మనస్సు బలవంతంగా ఆగి తన మూలమైన హృదయాన్ని చేరుతుంది. పరిపూర్ణంగా హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మకు శరణాగతి చెందితే, హృదయంలో ఉన్న సత్యంతో అభేద నిష్ఠలో ఉంటే, విజయం వరిస్తుంది, దానికి కారణం హృదయంలో మనస్సు తన ఉనికిని కోల్పోతుంది. అప్పడు అక్కడ మిగిలేది పరమశాంతే! కేవలం ఆత్మే! కేవలం హృదయమే!

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 26-10-2010, హైదరాబాదు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సంతానం బుద్ధిమంతులు అయితే అది సంపద కంటే విశేషం. కొంతమందికి ధనం లేకపోయినా వాళ్ల సంతానమే వారికి సంపద. కొంతమంది వాళ్ల తల్లిదండ్రుల ప్రవర్తన ఎలా ఉన్నా వారిని చాలా ప్రేమగా చూస్తారు. మీ జీవితంలో వారు ఏమీ సహకరించలేదు కదా మీరు ఎందుకు అంతప్రేమగా చూస్తున్నారు అని అడిగితే వారి దగ్గర నుంచి మాకు సహకారం వచ్చిందా లేదా అది అనవసరం, వారు మాకు ఆస్తి ఇవ్వకపోయినా శరీరాలు ఇచ్చారు కాబట్టి మా డ్యూటీ మేము చేస్తున్నాము అని చెబుతారు. తల్లికి ఇచ్చిన మాటకి జీవితం పొడుగునా కట్టుబడిన మహాత్ములు ఉన్నారు. ఆచార్యుల వారు సర్వసంగ పరిత్యాగి, ఆయన సన్యాసం తీసుకొని వెళ్లేటప్పడు తల్లిగారికి ఇచ్చిన మాట నిలబెట్టటానికి తల్లి ప్రాణం పోయేటైముకి శృంగేరీ నుంచి కాలడి వచ్చారు. ఆవిడ జీవితం పొడుగునా విష్ణువుని ఆరాధించేది. వారి పూర్వీకుల

దగ్గర నుంచి వచ్చిన కృష్ణుడి విగ్రహం ఇప్పుడు కూడా కాలడిలో ఉంది. తల్లి చివర టైములో ఆచార్యులవారు శివుడిని సాక్షాత్కరింపచేసి ఆ శివుడి రూపం మీద మనస్సు పెట్టి శరీరాన్ని విడిచిపెట్టమని చెప్పారు. నాకు ఆ రూపం మీద మనస్సు నిలబడటం లేదు అని తల్లి చెప్పింది. మహావిష్ణువుని తల్లిగారికి అవసానదశలో ప్రత్యక్షం చేసారు. అప్పడు ఆ మహావిష్ణువు రూపం మీద మనస్సుపెట్టి, ఆ నామాన్ని స్మరించుకొంటూ, ఆ రూపం ద్వారా, నామం ద్వారా ఆర్యాంబ తరించింది.

శ్రీకృష్ణచైతన్యుడికి బృందావనం అంటే ఎక్కువ ఇష్టం. శ్రీకృష్ణ చైతన్యుడు శ్రీకృష్ణుడి అంశవల్ల జన్మించాడని కృష్ణభక్తులు నమ్మకం. గౌడీయ మతానికి, హరేకృష్ణ ఉద్యమానికి మూలం శ్రీకృష్ణచైతన్యుడే. చైతన్యుడితోటి తల్లి అంటుంది బృందావనం మనకి చాలా దూరం, పూరీజగన్నాథం కూడా విష్ణుక్షేత్రమే నువ్వు బృందావనం వద్దు, పూరీ జగన్నాథంలో ఉండు. ఎప్పుడైనా నిన్ను చూడటానికి నేను రావచ్చు అని తల్లి చెబితే తన ఇష్టాలన్నీ వదులుకుని తల్లి మాటకు కట్టుబడి చివరి రోజు వరకూ పూరీలో ఉండిపోయాడు శ్రీకృష్ణచైతన్య. గాంధీగారికి కూడా మాతృభక్తి ఎక్కువ. ఆయన బారిష్టరు చదువుకోవడానికి ఇంగ్లాండు వెళ్ళినప్పడు తల్లి అంది నీకు చదువు వచ్చినా, రాకపోయినా ఇబ్బంది లేదు నువ్వు సంపాదించకపోయినా ఇబ్బందిలేదు, నువ్వు ఇంగ్లాండు వెళ్ళి మాంసం, చేపలు తిని, సారా తాగి అక్కడ చెడ్డ అలవాట్లు నేర్చుకుని అక్కడ నుంచి బారిష్టరు సర్టిఫికెట్ తెచ్చుకున్నా నేను సంతోషించను అని చెప్పింది. ఆ మాట నిలబెట్టుకోవటంకోసం గాంధీగారు తన శీలాన్ని బాగా కాపాడుకున్నారు. గాంధీగారు చిన్నప్పడు చెడ్డస్నేహాల వలన దొంగతనంగా ఇంట్లో డబ్బులు తీసుకుని వెళ్ళి బీడీలు కొనుక్కునేవాడు. గాంధీగారు తండ్రి డబ్బులు పోతున్నాయని తల్లిని తిట్టేవారు. గాంధీగారు గొప్ప బుద్ధిమంతుడని వాడు దొంగతనం చెయ్యడు అని తండ్రి ఉద్దేశ్యం. డబ్బులు నువ్వు ఖర్చు పెట్టేస్తున్నావా అని తల్లిని తిట్టటం గాంధీగారు విన్నారు. దొంగతనం నేను చేస్తుంటే అమ్మని తిడుతున్నారు అని గాంధీగారికి బాధకలిగి దొంగతనం చేసినట్టు నోటితో చెప్పలేక, నేను దొంగతనంగా డబ్బులు పట్టుకువెళ్ళి బీడీలు కాల్చుకుంటున్నాను మీరు అమ్మని తిట్టకండి అని ఒక లెటరు వ్రాసారు. ఆ లెటరు తండ్రి చదివి నువ్వు దొంగతనాలు చెయ్యవద్దు, బీడీలు కాల్చవద్దు అని తిట్టలేదు, చిన్న పిల్లవాడు కదా అని రెండు దెబ్బలు కొట్టలేదు. ఎదురుగుండా కూర్చుని వీడు మహాత్ముడు అనుకుంటున్నాను, వీడు ఇలా బీడీలు కాలుస్తున్నాడా అని బొటబొటా కన్నీరు కార్చాడు. తండ్రి కళ్ళమ్మట వచ్చిన కన్నీళ్ళు నాలో ఉన్న దోషాలు, నాలో ఉన్న బలహీనతలు, ఈ దొంగబుద్ధి అంతా కడిగేసింది అని బాపూజీ చెప్పాడు. గాంధీగారి తండ్రికి కళ్ళమ్మటా వచ్చిన కన్నీరే గాంధీగారికి మారుమనస్సు తీసుకువచ్చింది. ఆ విషయంలో గాంధీగారు చాలా నేర్చుకున్నారు. అసత్యం పలికేవాడు ఎలా బతికినా పరవాలేదు. సత్యం పలికేవాడు ఎక్కువ జాగ్రత్తగా ఉండాలి, అజాగ్రత్తగా ఉండకూడదు.

జార్జివాషింగ్టన్ తల్లిగారు వాషింగ్టన్‌కి చిన్నప్పుడు ఒకమాట చెప్పేవారు. మనకంటే పెద్ద వాళ్ళు చాలామంది ఉంటారు, ధనంలో ఉంటారు, విద్యలో ఉంటారు, నువ్వు జీవితంలో ఒకటి నేర్చుకో ఎవరైనా నీకంటే ఏ రంగంలో అభివృద్ధిలో ఉన్నా వాళ్ళని చూచి సంతోషించు కానీ అసూయపడవద్దు. నేను చెప్పిన ఈ మాట నా శరీరం చనిపోయిన తరువాత కూడా జ్ఞాపకం పెట్టుకో అని వాషింగ్టన్‌కి తల్లి చెప్పింది. వాషింగ్టన్ చివరిరోజులలో తల్లిచెప్పినమాట ఎంతో అందంగా చెప్పాడు. నేను నా జీవితంలో ఎవరిని చూచి అసూయపడలేదు. ఎందుకు అసూయపడలేదు అంటే ఇతరులను చూచి అసూయపడి నన్ను నేను పాడుచేసుకోను, నా చైతన్యస్థాయిని పడగొట్టుకోను అన్నాడు. నన్ను నేను పాడుచేసుకోకుండా ఉండటం కోసం ఇతరుల్ని చూసి అసూయపడను అని వాషింగ్టన్ చెప్పాడు.

జ్ఞాని యొక్క ప్రభావం భక్తుని హృదయంలోనికి మౌనంగా ప్రవేశిస్తుంది, మాటకంటే మౌనానికి ఎక్కువ శక్తి ఉంది. మాటలు వెండి, మౌనం బంగారం. హృదయం, హృదయం తోటి మాట్లాడుకునేటప్పుడు మాటలతోటి పనిఏముంది అనేవారు భగవాన్. మన హృదయంలో ప్రేమ ఉన్నప్పుడు, ఆప్యాయత ఉన్నప్పుడు మాటలతో పనిలేదు. కడుపులో లేనప్పుడు కౌగిలించుకుంటే వస్తుందా అని సామెత ఉంది. మాట్లాడకుండా నోరు మూసుకుని కూర్చుంటే అది మౌనం కాదు. మౌనం అంటే నిశ్శేషంగా నీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు సత్యంలో 100% ఏకం అవ్వాలి. అప్పుడు మౌనం పుడుతుంది. ఆ మౌనం యొక్క ప్రభావం పరిసరాల మీదేకాదు, మానవజాతి మీద అంతా కూడా ప్రభావం చూపుతుంది. అటువంటి మౌనం ఎవరైతే సాధించారో వారితోటి మానసికసంబంధం వలన నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం తెలుసుకోవడానికి మేగ్జిమమ్ ఉపయోగపడుతుంది. మహాత్ములతోటి సాంగత్యం వలన తక్కువ పెట్టుబడితోటి ఎక్కువ లాభం వస్తుంది. ఈ ప్రపంచానికి రెండు గుణాలు పరమాత్మ చెప్పాడు. 1. అనిత్యం, 2. అసుఖం. ఈ ప్రపంచంలో ఏ పదార్థం కూడా నిత్యంగా ఉండదు. కాలప్రవాహంలో ప్రతీది కొట్టుకుపోతుంది. ఈ ప్రపంచం ఈ రోజు ఉన్నట్టు రేపు ఉండదు ఇది అనిత్యం. అసుఖం - ప్రపంచములో ఏ వస్తువులోను, ఎక్కడా సుఖమనేది లేదు. అది నీకు అనుభవానికి రాకపోయినా మీ మెదడు దానిని గ్రహించాలి, ఆ అండర్‌స్టాండింగ్ నీకు రావాలి. బాహ్యంగా ఏ వస్తువులోను సుఖంలేదని తెలిస్తే నీ మైండుకి వాండరింగ్ తగ్గుతుంది. సుఖం అనేది ఒక్క బ్రహ్మపదార్థంలోనే ఉంది. బ్రహ్మంకి లోపలా, బయట లేదు. అది అంతటా ఉంది. నిప్పు ముట్టుకుంటే కాలుతుంది. అది నిప్పు యొక్క నేచర్ అలాగే బ్రహ్మ పదార్థం యొక్క నేచర్ ఏమిటి అంటే ఆనందం తప్పించి అక్కడ ఏమీ లేదు. నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. దానిని నువ్వు తెలుసుకున్నా, తెలుసుకోలేకపోయినా నిజం ఉందని గుర్తించడానికి కూడా మహాత్ములతోటి సహవాసం ఉండాలి. అది ఉందని మనకి తెలుస్తూ ఉంటే దానిని తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. మన మనస్సు ఎన్ని వేలమైళ్ళు అయినా

బయటకు దూసుకువెళ్ళగలదు కాని, ఒక్క అంగుళం లోపలికి వెళ్ళమంటే వెళ్ళదు. ఎన్నో జన్మల నుంచి దానికి బయటచూపు అలవాటు అయిపోయింది. ఇంద్రియాలు కూడా మనస్సును బయటకు లాగేస్తాయి. మనస్సుకి సుఖం కావాలి. ఆ సుఖం ఎక్కడ ఉందో మనస్సుకి తెలియదు. బయటవిషయాలలో సుఖం ఉందని మనస్సు అలవాటు పడిపోతే నిన్ను ఎవడు ఉద్ధరిస్తాడు. అందుచేత నువ్వు జ్ఞానిని ఆశ్రయించు. ఒక్క ఆత్మజ్ఞాని మాత్రమే నీకు ఆత్మను ఎరుకలోకి తీసుకువస్తాడు. సుఖం అనేది నీకు ఆత్మలోనే ఉంది.

అవ్యయ సుఖం - బ్రహ్మము తాలుక సుఖం అవ్యయం. ఆ సుఖం తరగని సుఖం. కాని మీరు ఎవరినైనా ముద్దుపెట్టుకుంటున్నారు అనుకోండి, మొదటిముద్దు బాగానే ఉంటుంది. రెండు, మూడుసార్లు ముద్దుపెట్టుకునేటప్పటికి విసుగువచ్చేస్తుంది, మీకు బాగా నిద్ర వచ్చేస్తుంది అనుకోండి ఎవరైనా బంగారం తీసుకువచ్చి ఇస్తూ ఉంటే రేపు ఇద్దురుగాని లెండి అని అలా నిద్దరలోకి వెళ్ళిపోతారు. ఎందుచేత మీకు నిద్ర ఇచ్చే సుఖం ఆ సంపద కూడా ఇవ్వలేదు. గాఢనిద్రలో మైండు తన సోర్సులోకి వెళుతుంది. అక్కడ ఉన్న సుఖం బాహ్యపదార్థాలలో ఎక్కడా లేదు. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడికి ఏ క్షణానికి ఆ క్షణం ఆ సుఖం ఇప్పుడే ఫ్రెష్‌గా అనుభవిస్తున్నాము అనిపిస్తుంది.

అభవ - అది పుట్టలేదు. మనకి దేహం పుట్టింది. దేహానికి సంబంధించిన మనస్సు, ఇంద్రియాలు వాటి తాలుకా ఎంజాయ్‌మెంట్స్ మనకు తెలుస్తున్నాయి కాని పుట్టని పదార్థం బ్రహ్మము. దాని స్వభావమే సుఖం. దానిని మనం ఇంతవరకు అనుభవైకవేద్యం చేసుకోలేదు. అది నీ ఇంద్రియాలకు అందదు, నీ మనస్సుకు అందదు. అది నీ అనుభవానికి అందుతుంది. అందుచేత భగవంతుడు ఏమన్నాడు అంటే ఏ సుఖాన్ని నువ్వు పొందినతరువాత దానితోటి సమానమైన సుఖం కాని, దానికి మించిన సుఖంకాని నీకు లేదని తెలుస్తుందో అటువంటి బ్రాహ్మీస్థితిని నువ్వు పొందు అర్జునా అంటాడు. నువ్వు ఆ బ్రాహ్మీస్థితిని పొందాలి అంటే నేను, నాది ఆ రెండూ తగ్గించుకుంటూ రావాలి. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడు ధనం మధ్యలో ఉన్నా, పేదరికం మధ్యలో ఉన్నా వాడికి బయటవిషయాలు అనుకూలంగా ఉన్నా, అనుకూలంగా లేకపోయినా వాటి ప్రభావం ఏమీ జ్ఞానిమీద పడదు. అన్ని కాలాల్లో సముద్రం ఎలా సమానంగా ఉంటుందో అలాగే బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడు నిర్వికారంగా, నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉంటాడు.

చిత్‌సుఖం అంటే సత్, చిత్, ఆనందం, ఏదైతే సత్తో అదే చిత్, ఏదైతే చిత్తో అదే ఆనందం. ఒకటే పదార్థాన్ని మూడుపేర్లతోటి మనకి అవగాహన కోసం చెబుతున్నారు. చిత్‌సుఖం అంటే అది బ్రహ్మము తాలుకా సుఖం. అది డిపెండెంట్ హేపీనెస్ కాదు. అది ఇండిపెండెంట్ హేపీనెస్. డిపెండెంట్ హేపీనెస్ కాలప్రవాహంలో పోతుంది, ఇండిపెండెంట్ హేపీనెస్ నీకు లోపల నుంచే సప్లై అవుతూ ఉంటుంది. మనకి గాఢనిద్రలో కూడా అటువంటి హేపీనెస్ ఉంది. అందుకే మనకి నిద్దట్లోకి వెళ్ళాలనిపిస్తుంది. అయితే గాఢనిద్రలో మనకి

హేపీనెస్ ఉంది కాని ఎరుకలేదు. జాగ్రదావస్థలో మనకి ఎరుక ఉంది కాని హేపీనెస్ లేదు. ఆ రెండూ సైమల్‌టేనియస్‌గా మీరు అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటమే యోగం యొక్క ప్రయోజనం. యోగం అంటే చిత్తవృత్తి నిరోధం. గౌతమబుద్ధుడు నిర్వాణసుఖం గురించి చెప్పాడు. నిర్వాణసుఖం అంటే పరిపూర్ణస్థితి. మన శరీరాలు ఏదో రోజున చనిపోతాయి. మీ శరీరానికి మరణం వచ్చినప్పుడు నువ్వు పరిపూర్ణమైన సుఖంలో ఉండి, నీ మనస్సు సుఖంకోసం ప్రపంచంలో ఎక్కడా వాలకుండా ఉంటే మీకు పునర్జన్మ లేదు అని మీకు కొండగుర్తు చెబుతున్నాను అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. కబీరు అన్నాడు నువ్వు పుట్టేటప్పుడు ఏడుస్తూ పుడుతున్నావు, చనిపోయేటప్పుడు అయినా ఆనందంగా చావు అని చెప్పాడు. పుట్టినప్పుడూ ఏడుపే, చనిపోయేటప్పుడు ఏడుపే, ఇంక జీవితం పొడుగునా ఏడుపేనా పని, నీకు ఇంకోపని లేదా? నువ్వు ట్రైనింగు అవ్వు. నువ్వు ఎలా ట్రైనింగు అవ్వాలంటే చనిపోయేటప్పుడు ఇంక ఏడుపు ఉండకూడదు, ఆనందంగా చనిపోవాలి. కనీసం నువ్వు చనిపోయేరోజు వచ్చేటప్పటికి అయినా దుఃఖంలేని స్థితికి ఎదిగివెళ్ళాలి అని కబీరుదాసు చెప్పాడు. మీకు ఆస్థులు, అంతస్తులు అన్నీ ఉన్నాయి. అయినా మీకు దుఃఖం వస్తూఉంటే ప్రయోజనం ఏమిటి? వాటిని ఏమి చేసుకుంటారు. ఒక్కజ్ఞాని మాత్రమే మిమ్మల్ని దుఃఖంలేని స్థితికి తీసుకువెళ్ళగలడు కాని మామూలు పండితుడు ఎవడూ మిమ్మల్ని దుఃఖంలేని స్థితికి తీసుకువెళ్ళలేడు. అందుచేత జ్ఞానితోటి సాంగత్యము మంచిది, వారు మౌనంగా పని చేస్తారు. జ్ఞాని దగ్గర నుండి మీకు సహకారం అందుతూ ఉంటే అది మీకే తెలుస్తూ ఉంటుంది కాని మీ ప్రక్కవాడికి కూడా తెలియనివ్వడు.

అన్నదానం, విద్యాదానం, జ్ఞానదానం. జ్ఞానదానం ఒక్క ఆత్మజ్ఞానికే సాధ్యం కాని అన్నదానం చేసేవారు, విద్యాదానం చేసేవారు మనకి జ్ఞానదానం చెయ్యలేరు. జ్ఞానదానం చేయటానికి వారికి జ్ఞానం ఉండాలి కదా, మనకి ఉన్నదేదైనా ఎదుటి వాళ్ళకి ఇవ్వగలం కాని, మనకి లేనిది ఎదుటివాళ్ళకి ఏమి ఇస్తాము. అందుచేత జ్ఞానితోటి సాంగత్యం మంచిది. వాళ్ళు డబడబలు ఆడరు, జ్ఞానికి టాంటాం అక్కరలేదు. కాని అజ్ఞానికి ఒక మంచిపని చేస్తే ప్రపంచం అంతా తెలిసిపోవాలి అనుకుంటాడు. వాళ్ళని కీర్తికాములు అంటారు. ఇంక వాళ్ళకి జ్ఞానం ఏమిటి? మీరు ఫలకాంక్ష ఏదైనా పెట్టుకొని పనిచేస్తే ఫలితం వస్తుంది. అనుభవిస్తే పోతుంది. రమణమహర్షిగారు అన్నారు, అనుభవిస్తే పోయినా ఫరవాలేదు, పోస్టుకార్డుల మీద ముద్రలు వేసినట్టు అది మీ మనస్సులో ముద్రలు వేస్తుంది. మీరు పుణ్యం చేస్తారు. సుఖం వస్తుంది. ఆ సుఖం అనుభవించేటప్పుడు వాసన పడుతుంది. ఆ వాసన ఏమి చేస్తుంది అంటే మళ్ళీ ఆ భోగం కావాలంటే ఎలా ప్రయత్నం చేస్తే ఆ భోగాలన్నీ వస్తాయో చెపుతుంది. అంటే పుణ్యం వల్ల వచ్చే భోగం మళ్ళీ మీ మనస్సుని బాహ్యాముఖానికి తోలేస్తుంది కాని హృదయాభిముఖంగా మీ మనస్సుని వెళ్ళనివ్వదు. అది మరీ ప్రమాదం అని భగవాన్ చెప్పారు.

భోగంలో సుఖం ఉంది కాని జ్ఞానంలో సుఖం లేదు అని మనం అనుకుంటున్నాము. అందుచేత జ్ఞానసముపార్జనకి మనం ప్రయత్నం చేయటం లేదు. భోగాల వల్ల తాత్కాలికంగా సుఖాలు వచ్చినా అవన్నీ చివరకు రోగాలకింద మారతాయి. పూర్వజన్మలో మనం అనుభవించిన భోగాలే ఈ జన్మలో రోగాల కింద మారతాయి. ప్రతీ భోగం కూడా రోగం కింద మారిపోతుంది. ఇంక మనకి పని ఏముంది కేరాఫ్ ఎడ్రస్ హాస్పటల్. అన్ని భయాలలో మరణభయం ఎక్కువ.

గురువు అంటే శరీరం కాదు, గురువు అంటే మనస్సు కాదు. గురువు అంటే బ్రహ్మ పదార్థం. గురువు అన్నా, ఆత్మ అన్నా, చైతన్యం అన్నా, దేవుడు అన్నా ఒక్కటే. మేము ఏదో నాలుగు మాటలు మీకు చెప్పినంత మాత్రంచేత మేము గురువులం అని కాదు. ఎవడైతే సత్యపదార్థాన్ని తెలుసుకున్నాడో వాడే గురుశబ్ధానికి అర్హుడు. అట్టి గురువు మాత్రమే నీకు జ్ఞానాన్ని ఇవ్వగలడు, మీకు శాంతిని పంచిపెట్టగలడు. గురువు మాత్రమే జ్ఞానదాత. గురువు శరీరం ఉన్నప్పడు కూడా ఆ శరీరం గురువుకాదు. ఆ శరీరం మనల్ని ప్రేమించటంలేదు. మీరు వెళ్లిపోతున్నారు, మేము ఉండిపోతున్నాము. మీరు వెళ్లిపోతే మమ్మల్ని ఎవరు ప్రేమిస్తారు, మళ్లీ ఆ ఆప్యాయత మాకు ఎక్కడ దొరుకుతుంది అని ఒకరు భగవాన్‌ని అడిగితే అప్పడు భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఈ శరీరం ఉన్నప్పడు కూడా ఈ శరీరం మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తోందా? ఈ శరీరం మిమ్మల్ని దయగా చూస్తోందా? ఏదైతే మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తోందో, ఏదైతే మీకు జ్ఞానాన్ని అనుగ్రహిస్తోందో, ఏదైతే మీకు శాంతిని ఇస్తోందో దానికీ, ఈ శరీరానికీ సంబంధం లేదు. మిమ్మల్ని ఆప్యాయంగా చూచేది, కరుణించేది, ఏదైతే మిమ్మల్ని జ్ఞానశిఖరాలను ఎక్కించటానికి ఏ శక్తి అయితే మీకు సహకరిస్తోందో దానికి చావులేదు. దేహమే ఆత్మ, దేహమే సర్వస్వం ఇలా అనుకోవటం వలన నీకు ఇటువంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి. భగవాన్ జీవించి ఉన్నప్పటికంటే ఆయన శరీరం పోయిన తరువాత ఎక్కువ అనుగ్రహం పొందిన వాళ్ళు ఉన్నారు. అందుచేత గురువు యొక్క దేహం పోయిన తరువాత కూడా ఆ గురువుతోటి అనుబంధం నిలబడుతుంది.

సత్సంగం అవసరమా? సత్పురుషులతోటి స్నేహం అవసరమా? నేను మిమ్మల్ని చూడటానికి రావటం వల్ల నాకు ఏమైనా ప్రయోజనం ఉంటుందా? లేకపోతే పైసలు ఖర్చా అది నేను తెలుసుకోగోరుతున్నాను అని భగవాన్‌ని ఒకరు ప్రశ్నించారు. సత్సంగం అంటే ఏమిటో ముందు నీకు తెలియాలి అన్నారు. సత్యములో కలిసి ఉండటం సత్‌సంగం. సత్యము అంటే వ్యవహారికసత్యము కాదు. పారమార్థికసత్యము. నీ హృదయంలో ఒక సత్యం ఉంది, దానితోటి నువ్వు ఒకటిగా ఉండగలగటమే సత్‌సంగం అన్నారు భగవాన్. నీకు శరీరం తోటి, మనస్సుతోటి, ఇంద్రియాలతోటి నీకు తాదాత్మ్యం ఎలాగ ఉందో అలాగ లోపల ఉన్న సత్యముతోటి తాదాత్మ్యం పొందాలి. ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే మనుష్య జన్మ రావటం, ముముక్షత్వం రావటం అది వస్తే సరిపోయిందా, నీ ముముక్షత్వాన్ని పెంచి పోషించి నిన్ను గమ్యానికి తీసుకువెళ్ళే గురువు దొరకటం నీకు ఎన్ని జన్మల పుణ్యం ఉంటే కదా ఇవన్నీ నీకు

కలిసివచ్చేది, నేను చెప్పినంత మాత్రంచేత నీకు జిజ్ఞాస వస్తుందా? నువ్వు పూర్వం ఎంతోకొంత సత్‌కర్మ చేసి ఉండకపోతే నీకు అసలు ముముక్షత్వం లేదు, మనుష్యత్వం కుడా లేదు, సజ్జనసాంగత్యం కూడా నీకు దొరకదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు.

నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యంతోటి కలసి ఉండటం కష్టమే. మన హృదయంలో సత్యం ఉంది. దానికి రూపంలేదు, దానికి నామంలేదు. అది యాక్షన్‌కి, రీయాక్షన్‌కి అతీతం. అది పుణ్యానికి అతీతం, పాపానికి అతీతం. అక్కడ చూచేవాడు లేడు, చూడబడేది లేదు. సత్యాన్ని రీలైజ్ చేసినవాళ్ళు కొంతమంది ఉంటారు. వాళ్ళే జీవన్ముక్తులు. హృదయంలో సత్యము ఎలా ఉందో వాళ్ళ మొఖం చూస్తే తెలుస్తూ ఉంటుంది. బుద్ధుడి టీచింగు అవసరం లేకుండా బుద్ధుడి మొఖం చూచి 150 మంది తరించారు. మనం రాగద్వేషాలు లేకుండా జ్ఞానిని చూడాలి. బుద్ధుడు తమ్ముడు ఆనంద్‌కి రీలైజేషన్ రావటం ఆలస్యమయ్యింది. ఎందుచేతనంటే బుద్ధుడు మన అన్నయ్య అనే తలంపు అడ్డువచ్చేది. ఆ తలంపును పోగొట్టుకోలేకపోయాడు ఆనంద్. బుద్ధుడుని దర్శించి 150 మంది జ్ఞానం పొందారు, మనం జ్ఞానం పొందలేకపోయాము ఏమిటి, బుద్ధుడు మన అన్నగారు అనేటువంటి దేహానికి సంబంధించిన వాసన అడ్డు వస్తోంది అని గ్రహించి సాధన చేసి అది పోగొట్టుకున్న తరువాత ఆనంద్‌కు రీలైజేషన్ వచ్చింది. ఒకోసారి చిన్న చిన్న విషయాలు కూడా మనకి అడ్డు వచ్చేస్తాయి. మీకు ప్రాణం పోయేటప్పడు ఒక్క బలహీనత ఉంటే ఆ బలహీనత మళ్ళీ వెయ్యి జన్మలకి కారణం అవ్వవచ్చు అన్నారు.

జ్ఞానికి నీ మీద ఎఫెక్షన్ ఎలా ఉంటుంది అంటే మీరు బట్టలు కొనుక్కోండి అని వారు మీ చేతికి డబ్బులు ఇవ్వరు. వాళ్ళే బట్టకొని ఆది చూసి కుట్టించేసి ఆ చొక్కా మీకు ఇచ్చేస్తారు. జ్ఞాని యొక్క ఎఫెక్షన్ అటువంటిది. దీని అర్థం ఏమిటి అంటే మీరు ట్రూత్‌ని రీలైజ్ చేయటానికి ఏ బలహీనతలు అయితే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని సాధన చేసి బర్న్ చేసే శక్తి మీకు లేకపోతే ఆయనే శక్తిని మీలోపలికి పంపించి అవి అన్నీ బర్న్ చేసి ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు. వాడే జ్ఞానగురువు. నీకు జ్ఞానం సంపాదించాలని ఉంటే పతంజలి చెప్పిన యోగ సూత్రాలు నువ్వు ఆచరించలేకపోయినా, బుద్ధుడు చెప్పినటువంటి సూత్రాలు నువ్వు ఆచరించలేకపోయినా మహాత్ములతోటి, మహర్షులతోటి సాంగత్యం అయినా నువ్వు చేయగలగాలి. మహాత్ములతోటి, మహర్షులతోటి సాంగత్యం లేకుండా నువ్వు సంసార సాగరం దాటగలవా? మహాత్ములతోటి నీకు అనుబంధం లేకుండా నువ్వు దుఃఖం లేని స్థితికి వెళ్ళగలవా? అది నీకు సాధ్యం కాదు. ఈ ప్లానెట్‌లోనే కాదు, ఏ లోకంలో అయినా సత్‌పురుషుడి యొక్క వైభవంతోటి సమానమైనది ఏదీ లేదు. మనం నది దాటటానికి ఈత కొట్టనక్కరలేదు. నావ మీద కూర్చుంటే ఈ పక్కన ఉన్న వాడివి ఆ పక్కన ఎలా దిగుతావో అలాగ సత్‌పురుషుల సహవాసం నిన్ను బంధంలోంచి మోక్షంలోనికి తీసుకువెళ్ళి

పడేస్తుంది. నువ్వు మునిగిపోతావని భయం లేదు. ఈదే వాడికి భయం. నీ ప్రయత్నం ఏమీ అక్కరలేదు. నీకు హోలీకంపెనీ దొరికితే నువ్వు చేసే సాధనలు ఏపాటివి? నిన్ను అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి, చీకటిలోనుండి వెలుతురులోనికి హోలీ కంపెనీయే నిన్ను తీసుకువెళ్ళి పడేస్తుంది. గురువు ప్రేమకు హద్దులు ఉండవు, పరిమితులు ఉండవు. ఆ దయాసాగరం దగ్గరకు వెళ్ళి మనం జుర్రుకోవటమే. మీ మైండు ఓపెన్ అయి ఉంటే, మీ హార్ట్ ఓపెన్ అయి ఉంటే మీకు సత్‌పురుషులయొక్క వైభవం తెలుస్తుంది. మైండ్ క్లోజ్ చేసుకుని, హార్టు క్లోజ్ చేసుకుని సత్‌పురుషుడి దగ్గర ఉన్నా వాడి ప్రభావం నీకేమీ పడదు.

మీరు సద్వస్తువు కోసం వెతుక్కుంటున్నారు కాని అది మీకు దొరకటంలేదు. చీకటిలో వస్తువు ఉంటుంది గాని అక్కడ లైటు లేకపోతే అది మనకు కనబడదు. అలాగే మీ హృదయంలో సద్వస్తువు ఉన్నా జ్ఞాని దయలేకపోతే అది కనబడదు. మీకు మీ హృదయంలో ఉన్నది ఏదో తెలుస్తూ ఉంటే దాని సుఖం మీకు అందుతుంది కాని, మీ హృదయంలో సద్వస్తువు ఉన్నా అది తెలియకపోతే దాని సుఖం మీకు అందదు. సద్వస్తువు అనుభవంలో ఉన్నవారు ఎవరైనా తటస్థపడితే వాళ్ళతోటి సహవాసం చెయ్యండి. జ్ఞాని సమక్షంలో నీకు తెలియకుండా బాహ్యాముఖానికి అలవాటు పడిన మనస్సుకి అంతర్‌దృష్టి కలుగుతుంది. ఎక్కడైతే ట్రూత్ ఉందో ఆ ట్రూత్ వైపుకి మనస్సు ఉపసంహరించుకుంటుంది. సత్యం వైపు నీ మనస్సు ఎప్పుడైతే జరుగుతుందో, అలా జరిగి సత్యములో ఐక్యం అయిపోయిందో అప్పుడు నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు తానుగా వ్యక్తమవుతుంది. అది నీ కడసారి జన్మ. అప్పుడు నువ్వు ఇంక శవాలని మొయ్యనక్కరలేదు. నా జీవితంలో మొదటి సెయింట్‌ని 1954లో స్వామి శివానందని చూసాను. ఆయనని చూడటానికి వెళ్ళిన భక్తులలో నేను చిన్నపిల్లవాడిని. స్వామి నన్ను దగ్గరకు పిలచారు. పిలిచి నా వీపు మీద తట్టి బి గుడ్ అండ్ డు గుడ్ అన్నారు. మంచి చేస్తూ ఉండు, మంచిగా ఉండు అని చెప్పి మంచి చెయ్యటం కంటే మంచిగా ఉండటం కష్టం, మంచిగా జీవించటం కష్టం, మంచితనమే జ్ఞానం కింద మారిపోతుంది అని శివానంద చెప్పారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-12-2010, కాపవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు గీతాజయంతి. ఈరోజున కురుక్షేత్రంలో భగవంతుడి చేత అర్జునుడికి ఉపదేశింపబడినదే భగవద్గీత. ఉత్తరద్వారం మోక్ష ద్వారం అని ఈ రోజున ఉత్తరద్వారం ద్వారా గుడిలోకి వెళ్ళి విష్ణువుని దర్శనం చేసుకుంటారు. శివరాత్రి, ముక్కోటి ఏకాదశి ఈ రెండు రోజులు భక్తులు తప్పనిసరిగా ఉపవాసం ఉంటారు. ఉపవాసం అంటే మనం నిరాహారంగా ఉండటం అని ఒక అర్థం. నీలో ఉన్న పరమాత్మకి దగ్గరగా నివసించమని ఒక అర్థం. ఉపవాసం రోజున ఏదైనా కొద్దిగా తిన్నా హృదయంలో ఉన్న నారాయణుడికి

సమీపంలో ఉండటం నేర్చుకోమని చెప్పారు.

సర్వసాధారణంగా వేదాంతం చెట్లకింద కూర్చుని ఆశ్రమాలలో చెబుతారు. చాలా క్వయిట్‌గా కూల్‌గా ఉండాలి. ఏమూల నుంచి డిస్ట్రబెన్స్ వచ్చినా ఆ స్పీకరు ఉద్రేకపడతాడు, కాని భగవంతుడికి ఉద్రేకం ఏమిటి? ఆయన యుద్ధభూమిలో చాలా కామ్‌గా చెప్పాడు. చాలా క్వయిట్‌గా చెప్పాడు. తరువాత శ్లోకబద్ధం చేసింది వ్యాసుడు. పరమాత్మ భగవద్గీత చెబుతూ ఉంటే అర్జునుడు ఒక్కడే వినలేదు సంజయుడి ద్వారా ధృతరాష్ట్రుడు కూడా విన్నాడు. ధృతరాష్ట్రుడు విన్నా వాడికి లోపల కపటం ఉండటం వలన అది వాడి మెదడుకి పట్టలేదు. అర్జునుడు అంటే తెల్లటివాడు, స్వచ్ఛమైనవాడు. అర్జునుడు తపస్సు చేసాడు, క్రమశిక్షణ ఉంది. నియమంగా జీవించేవాడికి క్రమశిక్షణ వస్తుంది కాని, నియమంగా జీవించకపోతే మనకి క్రమశిక్షణ రమ్మన్నారాదు. మనం ఈ లోకంలో అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా, ఉత్తమ లోకాలకి వెళ్ళాలన్నా ముందు క్రమశిక్షణ ఉండాలి. క్రమశిక్షణ లేకపోతే ఈ లోకంలోనే పతనం అయిపోతాము, మంచిలోకాలకి ప్రయాణం చేయలేము. ఒకో మనిషి ఎంజాయ్ మెంటుకోసం కృషిచేస్తాడు. భోగం ఒక్కటే కోరుకుంటాడు అది ప్రేయస్సు. కొంతమంది భోగానికి ఇంపార్టెన్సు ఇవ్వరు. ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలి, అంతర్యామిని దర్శనం చేసుకోవాలి అని ఒకోమనిషి పెర్ఫెక్షన్ కోసం కృషి చేస్తాడు అది శ్రేయస్సు. అర్జునుడికి పెర్ఫెక్షన్ కావాలి, ధృతరాష్ట్రుడికి ఎంజాయ్‌మెంటు కావాలి. ఇద్దరూ పరమాత్మ బోధ విన్నారు. వినటంలో తేడా ఉంది. భగవద్గీత చెప్పేవాడికి ఎంతోకొంత తపస్సు ఉండాలి, భక్తుడు అయి ఉండాలి. భగవద్గీత వినేవాళ్ళకి కూడా తపస్సు ఉండాలి. తపస్సు అంటే ఈశ్వరసాక్షాత్కారం కోసం నువ్వు చేసే ప్రయత్నం. తపని తిరగేస్తే పత అవుతుంది. అంటే తపస్సు లేనివాడు, ఎవడైతే ట్రూత్‌ని రియలైజ్ చేయటానికి ప్రయత్నం చెయ్యడో వాడు తప్పనిసరిగా పతనం అయితీరతాడు. ప్రపంచంలో ఒక్క భగవద్గీతకే జయంతి చేస్తారు. మిగతా ఏ గ్రంధాలకీ జయంతి చేయరు. గీత అంటే కేవలం వన్‌వే ట్రాఫిక్‌గా ఉండదు. నిన్ను ఎన్ని రకాలుగా డెస్టినేషన్‌కి తీసుకువెళ్ళాలో అన్ని రకాలుగా పరమాత్మ ప్రయత్నం చేస్తాడు.

సోమరితనం ఉన్నవాడికి లోపలి పైసాలు ఉండవు, బయట పైసాలు ఉండవు. మీకు ఎంజాయ్‌మెంటు కావాలి అంటే బయట పైసాలు సంపాదించుకోండి, శరీరం మెయిన్‌టైన్ అవ్వాలన్నా బయట పైసాలు అవసరం. లోపల పైసాలు అంటే దైవీగుణాలు. దైవీ గుణాలని కష్టపడి సంపాదించుకోవాలి. ఆ దైవీగుణాలు సంపాదించుకుంటే దేవుడి కృపని మనం కోరనక్కరలేదు. ఆయన దయ మన నెత్తిమీద వర్షం కురిసినట్లు కురుస్తుంది. లోపల పైసాల వల్ల చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి వలన జ్ఞానం వస్తుంది, జ్ఞానం వలన మోక్షం వస్తుంది. దైవీగుణాలు లేనివాడికి బయట పైసాలు వలన చిత్తశుద్ధి రాదు. ధృతరాష్ట్రుడు భగవద్గీత విన్నాడు. ధృతరాష్ట్రుడికి చిత్తశుద్ధి లేక భగవద్గీత ఆయన హృదయానికి పట్టలేదు. అర్జునుడూ

భగవద్గీత విన్నాడు. అర్జునుడికి చిత్తశుద్ధి ఉంది. అందుచేత భగవద్గీత వాడి హృదయానికి పట్టింది. గీత చెప్పేవాడికి చిత్తశుద్ధి లేనప్పడు, వినేవాడికి చిత్తశుద్ధి లేనప్పడు వాళ్ళకి గీత ఏమిటి? అని రామకృష్ణుడు అన్నాడు. మీకు ఎంతోకొంత త్యాగబుద్ధి లేకపోతే, ఎన్ని లక్షలసార్లు మీరు గీతను అధ్యయనం చేసినా మీకు అది అంటదు అని చెప్పాడు. అందరూ గీత చదవటం మంచిదే. గీత చదవటం వలన వెంటనే మీకు జ్ఞానం రాకపోయినా ఎంతోకొంత పుణ్యం వస్తుంది అన్నారు. మనం తిన్న ఆహారంలో నుండి స్థూలభాగం శరీరం కింద తయారవుతుంది. సూక్ష్మభాగం మైండుకింద తయారవుతుంది. అందుచేత మీరు సాత్వికాహారం తినండి. ఎక్కువ పులుపు కాకుండా, ఎక్కువ కారం కాకుండా తేలికగా జీర్ణం అయ్యేలాగ తినండి. ఆహారవిషయంలో మీరు జాగ్రత్తగా ఉంటే, మీకు ఉన్న కంట్రోలే మీకు లోపల ఉన్న పైసాలు పెంచుతుంది. మాటల్లో నియమబద్ధంగా మాట్లాడే వాడే పని ఎక్కువ చేస్తాడు. అతిగా మాట్లాడేవాడు పని తక్కువే చేస్తాడు. అతిగా భోజనం చేయటం, అతిగా నిద్రపోవటం, అక్కడ మాటలు ఇక్కడ, ఇక్కడ మాటలు అక్కడ చెప్పటం, ఒకమాట అంటే ఇంకో నాలుగు మాటలు కల్పించి చెప్పటం ఇవన్నీ వ్యసనాలు. నువ్వు డబ్బు అవసరం అయినచోట ఖర్చు పెట్టవచ్చు. అవసరం లేకుండా దుబారాగా ఖర్చుపెడుతున్నావు అనుకో నీకు వ్యసనం ఉందని శాస్త్రంలో చెప్పాడు. దుబారాగా డబ్బు ఖర్చు పెట్టేవాడికి క్రమశిక్షణ పోతుంది.

అపాత్రదానం, పాత్రదానం - నువ్వు ఎక్కడ అయితే డబ్బు ఇస్తున్నావో అక్కడ నీ డబ్బుకి న్యాయం జరిగితే దానిని పాత్రదానం అంటారు. నువ్వు ఇచ్చిన డబ్బు పట్టుకెళ్ళి సారా తాగుతాడు అనుకోండి, లేకపోతే సిగరెట్ పెట్టి కొనుక్కొంటున్నారు అనుకోండి దానిని అపాత్రదానం అంటారు. అపాత్రదానం వలన నీకు పుణ్యం ఎలాగూ రాదు. డబ్బూ పోతుంది, చివరకు పాపం వస్తుంది. నీకు డిస్క్రిమినేషన్ లేకపోతే డబ్బు ఎక్కడ ఖర్చు పెట్టాలి, ఎక్కడ ఖర్చు పెట్టకూడదు అని నీకు తెలియదు. మీరు కష్టపడి సంపాదించుకున్న డబ్బు మీకు హేపీనెస్ ఇవ్వాలికాని, సారో ఇస్తే ఎలాగ? నీ డబ్బు నిన్ను సుఖపెట్టకపోతే ఆ డబ్బు నీకు ఎందుకు? అందుచేత మీరు డబ్బుని సద్వినియోగం చేస్తే అది మీకు ప్లెజర్‌ని తీసుకువస్తుంది. ఆ డబ్బే మీరు సద్వినియోగం చెయ్యకపోతే పెయిన్ తీసుకొని వస్తుంది. నువ్వు వంద రూపాయలు సంపాదిస్తూ ఉంటే 90 రూపాయలు నువ్వు ఉపయోగించుకున్నా, పది రూపాయలు నీవి కాదు అని నువ్వు సమాజ శ్రేయస్సుకి ఉపయోగించు. ఈశ్వరుడి పాదాల దగ్గర సమర్పించు. ఈ సృష్టి రూపంలో ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడే. దరిద్రనారాయణుడికి అంటే వారు కూడా నారాయణ స్వరూపమే వారికోసం ఆ పది రూపాయలు ఉపయోగించు.

ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, మనకి కంట్రోలరు ఒకడు ఉన్నాడు అని నీకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. ఒకోసారి అనుకున్న పనులు అవుతాయి, ఒకోసారి అనుకున్న పనులు అవ్వవు. అనుకున్న పనులు అవుతూ ఉంటే అప్పడు భగవంతుడు ఉన్నాడు

అనుకుంటాడు. అనుకున్న పనులు అవ్వకపోతే భగవంతుడు లేడు అనుకుంటాడు. వారు అల్ప విశ్వాసులు. అటువంటివారిని విశ్వాసహీనులు అని ఏసుక్రీస్తు అనేవాడు, విశ్వాస హీనులకి దేవుడు ఎలా రీలైజ్ అవుతాడు. మీకు ట్రూత్ రీలైజేషన్ లేకుండా ఫ్రీడం ఎలా వస్తుంది. నీకు ట్రూత్ రీలైజ్ చేయకుండా అది నీకు సాధ్యము కాదు. నీ విశ్వాసము లోతుగా ఉండాలి. నువ్వు అనుకున్న పనులు జరగకపోయినా నీ విశ్వాసము చలించకూడదు. నువ్వు సత్కర్మ నిష్కామంగా జన్మలతరబడి చేసుకుంటూ రాగా, రాగా అప్పడు నీకు మైండు ప్యూరిటీ వస్తుంది. 100% నీకు ప్యూరిటీ వస్తే ఆ ప్యూరిటీయే నీ లోపల ఉన్న ట్రూత్‌ని రీలైజ్ చేయటానికి ఫిట్ అవుతుంది. నీకు 100% ప్యూరిటీ వస్తే అప్పడు అది నేచురల్‌గా ట్రూత్‌తో లయమవుతుంది. లేకపోతే లయమయ్యే అవకాశం లేదు. నువ్వు సత్‌కర్మ నిష్కామంగా చెయ్యకుండా, చిత్తశుద్ధి లేకుండా, నీకు ఏకాగ్రత లేకుండా, తోటి మానవుల పట్ల ప్రేమ లేకుండా, నువ్వు నేను ఎవడను? నేను ఎవడను? అని ఏదో విచారణా మార్గం మొదలుపెడితే నువ్వు నూటికి నూరుపాళ్ళు సక్సెస్ అవ్వవు. నువ్వు సాధన చేసినా ఫెయిల్ అయిపోతావు. దేవుడు పాదాల దగ్గర నువ్వు పుష్పాలు పెడుతున్నావు కదా. అలాగ పనిద్వారా కూడా నువ్వు భగవంతుడిని ఆరాధించు. నువ్వు చేసే పని వర్షిప్ కింద చెయ్యి. అప్పడు ఆయన అనుగ్రహానికి పాత్రుడవుతావు.

భగవంతుడు ఎవడినైతే ఎన్నుకుంటాడో వాడికే తెలియబడతాడు. అందరికి తెలియబడడు అని ఒక ఉపనిషత్‌లో ఉంది. అయితే భగవంతుడికి పార్షియాలిటీ ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది కదా అని అడిగారు. అంటే వారిది రాంగ్ అండర్‌స్టాండింగ్. గ్రేస్ అంతటా ఉంది. ఆ గ్రేస్‌ని ప్యూరిటీ లేనివాడు అందుకోలేడు. వర్షం కురుస్తూ ఉంటే ఒక బిందె పట్టుకెళ్ళి బోర్లా పెడితే ఎంత వర్షం కురిసినా బిందెలో నీళ్ళు పడవు. నీ మైండుని ఓపెన్ చేసి ఉంచాలి. ప్యూరిటీ ఉండాలి, నేర్చుకోవాలనే జిజ్ఞాస ఉండాలి. జిజ్ఞాస లేకుండా జ్ఞానం రాదు, ముముక్షుత్వం లేకుండా మోక్షం రాదు. జ్ఞానానికి పెట్టుబడి డబ్బుకాదు, తెలుసుకోవాలనే కాంక్షే పెట్టుబడి. ఎవడు డిజర్వు అయితే వాడికి నేను తెలియబడతాను అని చెప్పటంకోసం నేను ఎవడినైతే ఎన్నుకున్నానో వాడికి తెలియ బడతాను అని చెప్పాడు. మన శరీరం కంటే, మన మనస్సుకంటే, మన ఇంద్రియాలు కంటే నారాయణుడు మనకు సన్నిహితంగా ఉన్నాడు. వాడు మన ఆత్మగా ఉన్నాడు, మనకి సాక్షిగా ఉన్నాడు. అందుచేత నారాయణుడి యొక్క గ్రేస్ నువ్వు అందుకోవటానికి ఫిట్ అవ్వాలి. అంటే ఎవడైతే ఫిట్ అయ్యాడో వాడికి తెలియబడతాను అని చెప్పటానికి బదులు నేను ఎవడినైతే ఎన్నుకుంటానో వాడికి తెలియబడతాను అని చెప్పాడు. ఉపనిషత్తుల భాష ప్రాచీనమైనది. అది అర్థం చేసుకోవటంలో తేడా. భగవంతుడికి పార్షియాలిటీ ఉంటేవాడు భగవంతుడు ఎలా అవుతాడు. మీ అండర్‌స్టాండింగ్‌లో తేడా ఉంది కాని ఆయన చెప్పిన వాక్యంలో తేడా లేదు అని చెప్పారు.

మీరు ఎంతోకొంత సెల్ఫ్‌లెస్ వర్క్ చేయకుండా, మీతోటి మానవుడి శ్రేయస్సు మీరు

కోరకుండా, ప్రపంచానికి మీ కంట్రిబ్యూషన్ ఏమీ లేకుండా నేను ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించేస్తాను, జ్ఞాననిష్టలో ఉంటాను అంటే అది సాధ్యము కాదు. రమణమహర్షిగారిలా మేము కూడా గోచీ పెట్టుకుని అలాగే ఉంటాము అంటే నీకు గోచీ మిగులుతుంది కాని జ్ఞానం రాదు. మీకు లోపల మెచ్యూరిటీ ఏమీ రాదు. మీ మనస్సు శుభ్రంగా ప్రాపంచిక భోగాలు అనుభవించి బలిసి ఉంది. మీ మైండు చిక్కిపోవాలి కదా! మీ మైండు చిక్కిపోకుండా నో మైండు స్టేట్‌కి ఎలా వస్తారు. నో మైండు స్టేట్‌కి వస్తేకాని ట్రూత్ రివీల్ అవ్వదు. మీ మైండుని దేనికి ఉపయోగిస్తున్నారు? ఇంద్రియాల ద్వారా విషయాలని అనుభవించటానికి ఉపయోగిస్తున్నారు. విషయాలు అనుభవించే కొలది అది చిక్కిపోతుంది అనుకుంటున్నారా, అది దున్నపోతులా బలుస్తుంది. దున్నపోతు లాంటి ఈ మైండా మీకు జ్ఞానం సంపాదించి పెట్టేది. మనస్సు చిక్కిపోవాలి. మనస్సు దైవచింతన చేస్తూ ఉంటే అది చింతించి, చింతించి మనస్సు పోయి అమనస్కస్థితి వస్తుంది. మీ మనస్సు ప్రపంచాన్ని ఎంజాయ్ చేసేకొలదీ తెగబలిసిపోతుంది. మీ మనస్సు మీ స్వరూపానికి దూరం అయిపోతుంది. మీ స్వరూపానికి దూరం అయిపోతే చనిపోయిన తరువాత మీకు మిగిలేది నరకం. కామ, క్రోధ, లోభం ఈ మూడు నరకానికి ద్వారాలు. ఇవి పెంచుకోకండి. ఇవి సాధ్యమైనంతవరకూ రెడ్యూస్ చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. అదే సాధన.

యోగయుక్తుడు అంటే నిష్కామ కర్మయోగి. అంటే కామం లేకుండా పనిచేసేవాడు, దైవాన్ని చింతించేవాడు చేతులతోటి పని చేస్తాడు, మనస్సుతోటి దైవాన్ని చింతిస్తాడు. ఈ రెండూ సైమల్‌టేనియస్‌గా చేసేవాడు శీఘ్రముగా బ్రహ్మస్వరూపమును పొందుతాడు. మనం అన్ని పనులూ చేస్తాము కాని మనల్ని మనం తెలుసుకోవటానికి మనకు టైము లేదు అంటాము. లోకసంగ్రహం కోసం బిజీగా ఉన్నావా? నీ స్వార్థాన్ని పెంచుకోవటానికి బిజీగా ఉన్నావా? నీ టైము అంతా దేనికి ఉపయోగిస్తున్నావు? నీ టైము అంతా బయట పైసాలకే ఉపయోగిస్తే మరి లోపలి పైసాలు నీకు అక్కరలేదా? బయట పైసాలు నీకు వల్లకాటి దాకా కూడా రావు. నీ పెట్టిలో ఉన్న డబ్బు పెట్టిలోనే ఉంటుంది. లోపలి పైసాలు మరణానంతర జీవితంలో నీకు వస్తాయి. లోపలి పైసలే అల్టిమేట్ ట్రూత్ కాదు కానీ అల్టిమేట్ ట్రూత్‌ని రీలైజ్ చేయటానికి అవి నీకు సహకరిస్తాయి. ఒక పని నువ్వు అందంగా, బాగా చేసావు అనుకో అది మంచిదే. ఆ పని నీకు అంటకుండా చెయ్యాలి అదీ యోగం. నువ్వు ఆ పని చేస్తూ ఉండాలి, ఎవరైనా మీరు ఈ పని గొప్పగా చేసారు అని అంటే నీకు గర్వం రాకూడదు. అక్కడ వ్యక్తి కనపడకూడదు. ఆ మాట అనకముందు ఎంత కామ్‌గా, క్వయిట్‌గా, కూల్‌గా ఉన్నావో ఆ మాట అన్న తరువాత కూడా అలాగే ఉండాలి. దాని ప్రభావం నీ మైండుమీద పడకూడదు. పడితే నీకు పొంగు వస్తుంది. నీకు తెలియకుండా నీకు గర్వం వస్తుంది. పని బాగా చెయ్యటం అంటే అక్కడ నేర్పేకాదు, ఆ ఫలితం నీకు అంటకుండా కూడా చెయ్యాలి.

ఫలితం అంటింది అనుకో మళ్లీ రీబర్త్‌కి కారణం అవుతుంది. కత్తి అంచుమీద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా నడవాలో ఈ ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో అంత జాగ్రత్తగా ఉంటే వాడు సక్సెస్ అవుతాడు. లేకపోతే వాడికి సక్సెస్ అయ్యే అవకాశం లేదు.

విశుద్ధాత్మా - నీ అంతఃకరణం పవిత్రంగా ఉండాలి. నీ బుద్ధి శాంతిగా ఉండాలి, నీ హృదయం నిర్మలంగా ఉండాలి. కొంతమంది హృదయంలో ఒకటి ఉంటుంది, ఆ హృదయంలో ఉన్నది నోటితో చెప్పరు, నోటితో చెప్పేది చేత్తోటి చేయరు. వాడిని కపటి అంటారు. పవిత్రమైన హృదయం ఉన్నవాడు ఎలా ఉంటాడు అంటే వాడి తలంపు, వాడి మాట, వాడి చేత ఒకటిగానే ఉంటాయి. విజితాత్మా అన్నింటికంటే మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. నీవు ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించాలని అనుకుంటే మైండు కంట్రోలు తప్పనిసరిగా అవసరం. జితేంద్రియః అంటే ఇంద్రియనిగ్రహం. కాళిదాసు ఏమని చెప్పాడు అంటే అందని ద్రాక్ష పళ్ళు పుల్లగా ఉంటాయి అవి నాకు అక్కరలేదు అంటావు. ఇది ఇంద్రియనిగ్రహం కాదు. మీ ఇంద్రియాలకి భోగ్యవస్తువులన్నీ అందుబాటులో ఉండాలి. ఏ ఇంద్రియానికీ చాపల్యం ఉండకూడదు. అదీ ఇంద్రియనిగ్రహం.

నువ్వు గ్రౌండు రియాలిటీస్‌కి దూరంగా ఉన్నావు. మనిషి ఎప్పుడూ గ్రౌండు రియాలిటీస్‌కి దూరంగా ఉండకూడదు. గ్రౌండు రియాలిటీస్‌కి ఎంతదూరంగా ఉంటే వాడు జీవితంలో అంత నష్టపోతాడు. జరిగిపోయిన గొడవలు ఎక్కువ తలపెట్టుకోకూడదు. భవిష్యత్తు గురించి ఎక్కువ గాలిలో మేడలు కట్టకూడదు. అది ఎలా జరగవలసి ఉందో అలా జరుగుతూ ఉంటుంది. నీ స్వరూపాన్ని నువ్వు రీలైజ్ చేయవు అనుకో నువ్వు చాలా నష్టపోతావు, భరించలేనంత నష్టపోతావు, మైండుని గాలికి విడిచిపెట్టేయకు. మైండుకి కంట్రోలు ముఖ్యం. నిన్ను అభివృద్ధిలోనికి తీసుకువచ్చేది, నిన్ను పాడుచేసేది కూడా నీ మైండే. నీ మైండుని నువ్వు బాగుచేసుకోవటం కంటే పెద్దపనులు ఏమైనా ఈ లోకంలో ఉన్నాయి అనుకుంటున్నావా? నువ్వు రిఫారమ్ అవ్వకుండా ఎవళ్లని రిఫారమ్ చేస్తావు. ఎవళ్లని మోసం చేస్తావు. ముందు నిన్ను నువ్వు రిఫారమ్ చేసుకోవాలి. నీకు ఆత్మ అనుభవంలోనికి వస్తే నీ వల్ల లోకానికి డైరెక్టుగానో, ఇండైరెక్టుగానో హెల్ప్ జరుగుతుంది. నీలో ఏమీ లేనప్పుడు ఇతరులకు ఏమి ఇస్తావు. సమ్‌థింగ్‌లోంచి ఏమైనా వస్తుంది కాని నథింగ్‌లోంచి ఏమీ రాదు. సర్వభూతాత్మా - నీ హృదయంలో ఏది ఉందో, ఎదుటివాడి హృదయంలో ఉన్నది కూడా అదే అని నీకు అర్థం అయినప్పుడు నువ్వు ఎవరినైనా ద్వేషించగలవా! నువ్వు ఇతరులకు అపకారం చేయగలవా? అంటే నువ్వు ఎదుటి మనిషిని ద్వేషిస్తున్నావు అంటే నిన్ను నువ్వే ద్వేషించుకుంటున్నావు. ఎదుటివాళ్లకి నువ్వు అపకారం చేస్తున్నావంటే నీకు నువ్వే అపకారం చేసుకుంటున్నావు. ఎదుటివాళ్లకి నువ్వు సహాయం చేస్తే, ఆ సహాయం నీకే తిరిగి వచ్చేస్తుందని నీ బ్రెయిన్‌కి అందుతూ ఉంటే నువ్వు సహాయ

సహకారములు అందించకుండా ఉండగలవా?

నువ్వు కర్తృత్వం లేకుండా, అహంభావన లేకుండా నువ్వు పరిశుద్ధుడవు అయి పని చేస్తే తామరాకు మీద ఉన్న నీరు ఆ తామరాకుని ఎలా అంటుకోదో అలాగే నువ్వు చేస్తున్న పని కూడా నిన్ను అంటుకోదు. లోకం రకరకాలుగా ఉంటుంది. నువ్వు ఏదైనా చెప్పకలిగేది ఉంటే చెప్పు, చెయ్యగలిగేది ఉంటే చెయ్యి కాని లోకాన్ని ఉద్రేకపరచకు, భయపెట్టకు. మీ మీద అసూయ ఉన్నవాళ్ళు అనేక రకాలు మాటలు అంటారు, మిమ్మల్ని భయపెడదామని చూస్తారు. మీరు కంగారు పడవద్దు, భయపడవద్దు. మీ కళ్ళతోటి మీరు చూచుకోండి కాని వాళ్ళ కళ్ళతోటి మిమ్మల్ని చూచుకోకండి. మీరు భయపడి మీ మైండుని పొల్యూట్ చెసుకోవద్దు. ఎవరైనా నిన్ను ఉద్రేకపరచటానికి ప్రయత్నం చేస్తే నువ్వు ఉద్రేకపడకు. నువ్వు ఎవ్వరికీ ఉద్రేకం కలిగించవద్దు. సీతమ్మ ఒకసారి ఉద్రేకపడి నీకు పురుషుడి లక్షణాలు లేవు నువ్వు పురుషుడి కింద కనిపిస్తున్నావు కాని నువ్వు స్త్రీవే అని రాముడిని అంది. అప్పుడు కూడా రాముడు ఉద్రేకపడలేదు. వాడు రాముడు. ఒకోసారి మనం జాగ్రత్తగా మాట్లాడదాం అనుకుంటాము కాని తొందర మాటలు మాట్లాడేస్తాము. అది కూడా నీ చేతిలో లేదు నీ స్వభావాన్ని బట్టి బయటకు వస్తాయి. నువ్వు వంద అంతస్థుల మేడ కట్టడం తేలిక కాని నీ స్వభావం మార్చుకోవటం చాలా కష్టం. నీ స్వభావం నిన్ను అంత తేలికగా విడిచిపెట్టదు అన్నాడు పరమాత్మ.

మీరు సాధన విడిచిపెట్టకండి, స్వాధ్యాయనం విడిచిపెట్టకండి, సత్‌పురుషులతోటి సహవాసం విడిచిపెట్టకండి. మీరు సత్‌పురుషులయొక్క సహవాసం చేయటం వలన వాళ్ళ వైబ్రేషన్స్ మీ బ్రెయిన్ మీద పని చేసి సహజంగా మీరు మారుమనస్సు పొందుతారు. అంటే తక్కువ పెట్టుబడితోటి ఎక్కువ లాభం పొందుతారు. మీ శరీరం ఉండగానే మీ మైండు చనిపోయి మళ్ళీ పుడుతుంది. అదే మారుమనస్సు. చాలా మందికి సత్‌పురుషుల సహవాసం చెయ్యాలని ఉండదు. ఒకవేళ సత్‌పురుషుల దగ్గరకి వెళ్ళినా వాళ్ళ వంటిమీద జర్రి పాకినట్టు ఉంటుంది. వాళ్ళ వాసనలు సత్‌పురుషుల సహవాసాన్ని యాక్సెప్ట్ చెయ్యనివ్వవు. అనపేక్షః, అపేక్షపడకు. కోరికలు తగ్గించుకో. నీకు మంచినీళ్ళు తాగాలని ఉంది అనుకో అది కోరిక కాదు. నీకు అన్నం తినాలని ఉంది అనుకో అది కోరిక కాదు. ధర్మంగా నువ్వు ఏదైనా ఎర్న్ చేసుకుంటున్నావు అనుకో అది కోరిక కాదు. దానిని నేచురల్ మైండు అంటారు. మీరు మనస్సులో శుచిగా ఉండాలి. శరీరం కూడా శుచిగా ఉండాలి. మీ బట్టలు శుచిగా ఉండాలి అంటే ఖరీదైన బట్టలు వేసుకోమనికాదు, నార్మల్‌గా బట్టలు ధరించినా అవి శుచిగా ఉండాలి. పాత్ర లోపల కడగాలి, బయటా కడగాలి అలాగే మనం లోపల శుచిగా ఉండాలి, బయటా శుచిగా ఉండాలి.

ఒక విష్ణుభక్తుడు ఏమి అన్నాడు అంటే ఓ నారాయణా నువ్వు ఉన్నావు, నేనూ

ఉన్నానని ఇంతకాలం అనుకున్నాను, కాని నిన్ను తెలుసుకున్నాక నాకు ఏమి తెలిసింది అంటే నువ్వు ఉన్నావు, నేను లేను అని తెలిసింది. అది పరమస్థితి. దానినే అమృతానుభవం అంటారు. అమృతానుభవం అంటే మీ శరీరం మరణించినప్పుడు కూడా నాకు మరణం లేదు అనే అనుభవం మీకు కలుగుతుంది. అందుచేత మీ శరీరం పోయినప్పుడు మీకు ఏమీ అనిపించదు. శరీరం పోయినప్పుడు అందరికీ దుఃఖం ఎందుకు వస్తుంది అంటే శరీరం పోయిన తరువాత నేను ఉండను అనుకుంటాడు. కాని వాడు ఉంటాడు. వాడు ఉంటాడని తెలియకపోవటం వలన వాడికి చావు అంటే దుఃఖం వస్తుంది. బ్రహ్మస్వరూపం అది సత్యముగా ఉంటుంది, జ్ఞానముగా ఉంటుంది, శాంతముగా ఉంటుంది, ఆనందముగా ఉంటుంది, అనంతముగా ఉంటుంది. దానికి పరిమితులు లేవు. అది పర్మినెంట్ హేపీనెస్. అది నీవై ఉన్నావు. నువ్వు అలాగ ఉండకు, ఇలాగ ఉండకు. నువ్వు అలా ఉన్నాను, ఇలా ఉన్నాను అనుకుంటే అప్పుడు నీ మైండు వచ్చి నిన్ను డిస్ట్రబ్ చేసేస్తుంది. నువ్వు నేచురల్ స్టేట్‌లో ఉండు, నార్మల్ స్టేట్‌లో ఉండు. ఆ నార్మల్ స్టేటు అనంతముగా ఉంటుంది, మొద్దుగా ఉండదు, జడముగా ఉండదు జ్ఞానముగా ఉంటుంది, చైతన్యముగా ఉంటుంది, దుఃఖముగా ఉండదు సుఖముగా ఉంటుంది. ఆ సుఖము అంటే వచ్చి వెళ్ళిపోయేది కాదు పర్మినెంటుగా ఉంటుంది. నీ శరీరం పోయినప్పటికీ శాంతి సముద్రంలో ఊగిసలాడతావు. ఆ బ్రాహ్మీస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి.

భగవంతుడు కొంతమందికి మంచి అవకాశాలు ఇస్తాడు, ఆ అవకాశాలు మీరు పాడుచేసుకోకండి. భగవంతుడు ఇచ్చిన అన్ని అవకాశాలను మీరు మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకుని బ్రాహ్మీస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. నువ్వు అన్నీ పొందుతావు అనుకో కాని బ్రాహ్మీస్థితి ఒకటే పొందలేవు అనుకో, నువ్వు ఎన్ని సంపాదించినా అది అంతా స్వప్న సమానం. నువ్వు స్వప్నంలో 100 కోట్లు సంపాదించినట్టు ఉంటుంది అనుకో, నువ్వు స్వప్నంలో ఆ వందకోట్లు ఎంజాయ్ చేస్తూ నేను రిచ్‌మేన్ అనుకుంటావు. నీకు మెలకువ వచ్చిన తరువాత ఆ వందకోట్లు అబద్ధం అనిపిస్తుంది. ఆ కల పొట్టిగా ఉంటుంది. ఈ జాగ్రదవస్థ కూడా స్వప్నమే. ఈ జాగ్రదావస్థ పొడుగ్గా ఉంటుంది. మనకి జ్ఞానం కలిగిన తరువాత ఈ జాగ్రదావస్థ కూడా అబద్ధం అని తెలుస్తుంది. నువ్వు బ్రాహ్మీస్థితి పొందలేవు అనుకో ఒక మహాసామ్రాజ్యానికి నువ్వు అధిపతి అయినా అది డ్రీమ్ స్టఫ్. అది ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. నీకు హేపీనెస్ కావాలి కానీ హేపీనెస్ కోసం నువ్వు భగవంతుడిమీద ఆధారపడిలేవు. నువ్వు విషయాలమీద ఆధారపడి ఉన్నావు. విషయాలలో హేపీనెస్ లేదు వాటిలో దుఃఖం ఉంది. అందుచేత నీకు చివరికి జీవితంలో మిగిలేది దుఃఖం. విషయాలు అనుభవిస్తావు. తరువాత ఏమిటి అంటే ముసలివాడవు అయిపోతావు. తరువాత ఏమి చేస్తావు. చస్తావు. ఈ పనులన్నీ చావటం కోసమేనా నువ్వు చేసేది. మేన్ ఈజ్ మోర్టల్. కాని నువ్వు ఇమ్మోర్టల్ స్టేట్ పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి అంటున్నాడు పరమాత్మ.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

జూలై	4	పాలకొల్లు క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం
జూలై	15	హైదరాబాద్ సత్యసాయి నిగమ్, శ్రీనగర్ కాలనీ (గురుపౌర్ణమి)
జూలై	27	జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

తమసోమా జ్యోతిర్గమయా!

ప్రతి సంవత్సరం మాదిరిగానే ది॥ 15-07-2011న బోధగురువు శ్రీ వ్యాసమహర్షి జన్మదినాన్ని గురుపూర్ణిమగా జరుపుకోబోతున్నాం. గురువంటే అమృతస్థితి, శాంతి, ఆనందం. మన ఆధ్యాత్మిక సాధనా మార్గంలో కల్పతరువైన గురువును ఆరోజున స్మరించుకొని, మన కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవడం అనాదిగా వస్తున్న సాంప్రదాయం. భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి బోధించిన ఆత్మజ్ఞానాన్ని సరళంగా సూటిగా నేటి కాలానికి తగినట్లు మనకు అందిస్తూ, జనన, మరణ సంసార చక్రంలో కొట్టుకుపోతూ, దుఃఖము, అశాంతితో అలమటించే మానవాళికి శాశ్వతమైన స్వరూప అమృతస్థితిని తానుగా అనుభవైకవేద్యం చేసుకొనుటకు జ్ఞానవారధిగా నిలుస్తున్న భగవాన్ శ్రీరమణ మహర్షి ప్రియశిష్యులైన, సద్గురువు శ్రీ నాన్నగారికి మనము ఎంతో ఋణపడి ఉంటాము. అట్టి సద్గురువును మోహము నుండి విడిపించి, స్వరూప అమృతస్థితిలోకి మేల్కొలపమని ప్రార్థించాలి. సద్గురువు మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మను అన్వేషింపజేసి అది నీవే! అని గ్రహింపజేసి, మన జీవితాలను జ్ఞానమయం చేస్తారు. అట్టి సద్గురువు పట్ల అపారమైన గురుభక్తి, శరణాగతి కలవారు ధన్యులు. స్వరూప సచ్చిదానంద అమృతస్థితిని 'తాను'గా అనుభవైకవేద్యం చేసుకొనుట కొరకు వచ్చిన ఈ మానవ దేహాన్ని, సదవకాశాలను లక్ష్యసాధనకై సద్వినియోగం చేసుకొని తరించాలి.

- చావలి సూర్యనారాయణ మూర్తి, టీచర్, అమలాపురం

నీ చేష్టలు, పనులు ఇతరులకు ఎట్టి హాని, అసౌకర్యం కలిగించకూడదు. ఇతరుల మంచి, ప్రశాంతత గురించి ఎక్కువ విలువనిచ్చి, తన గురించి తక్కువ ఆలోచించుకునే వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ముందున్నట్లు.

- భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి

గురువు చూపిన బాట - మరుమల్లె బాట

సాధకుడు ముక్తిని పొందాలంటే గురువే శరణ్యమని వేదాలు, పురాణాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఇది పరమాత్ముని శాసనం. పరమాత్మ గురు రూపంలోనే దర్శనమిస్తాడు. ఏసు "నేనే మార్గాన్ని, నేనే జీవితాన్ని, నన్ను గూర్చి తెలిసినవారు నా తండ్రిని తెలిసినట్లే, నన్ను అనుసరించినవారు చీకటిలో పడరు" అన్నాడు. అందుకే గురుసేవ చేసి తరించాలి. గురువు మినహా మనకు ఎవ్వరూ తోడురారు. గురు కరుణలేనిదే దేనినీ సాధించలేము. గురుభక్తిలేని జీవితం - కుక్క, గాడిద జన్మలు లభిస్తాయి. అంటే ఛీత్కారాలు, సంసార బరువులను మొయ్యాలి అంతులేని వేదనతో. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో పయనించే వారికి సద్గురువును పొందాలనే తపన, ఆసక్తి అందరికీ ఉంటుంది. కాని దైవ నిర్ణయం గలవారు మాత్రమే వారిని చేరగలరు. గురు ప్రసాదం వల్లనే ఆయనను చూడగలము. గురువు మన ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో మనకు చేదోడువాదోడుగా ఉంటారు. మనం ఆయన పట్ల భక్తి విశ్వాసాలు కలిగి ఉండాలి. ఆ మార్గంలో పయనించే వారికి జరిగే ఒడిదుడుకులను గూర్చి చెబుతారు. మన అనుమానాలు అన్నీ నశిస్తాయి. గురువు మీద నమ్మకంలేని వారు మదనపడతారు. మనకు ఇష్టమైన మార్గంలోకాక ఆయన మంచిదని చెప్పే మార్గంలో మనం నడవాలి, కార్యం జరగనివ్వాలి. గురువు మన కోర్కెలను తీర్చడు, మన అవసరాలను తీరుస్తాడు. గురు పాదాలకు నమస్కరించటం కాదు ఆయన జీవనశైలిని అలవర్చుకోవాలి. ఆయన్ని ప్రేమించటం ద్వారా మన భవరోగాలు అన్నీ నశిస్తాయి. ఆయన సహాయం అందుతుంది. హృదయమనే అద్దం పరిశుభ్రం కానంతకాలం సద్గురువు వచనాలు ఆశించిన ఫలితాలు ఇయ్యవు. నిజమైన ప్రేమ కలిగితే భక్తి విశ్వాసాలు ఏర్పడుతాయి. అప్పుడు గురువు తనను ఏవిధంగా కాపాడుతున్నాడో తెలుసుకోగలడు. ఆయన సాంగత్యంలో కాలుడి ఆటలు సాగవు. ఆయన ప్రవచనంతో అహంకారం తగ్గి ప్రాపంచిక పాకులాటలు, బాధలు మనలను వేధించవు. గురువు శిష్యుని ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికోసం పరీక్షలు, విమర్శలు చేసి శిష్యుని బలహీనతలను తొలగిస్తాడు. శిష్యుడు చేయని తప్పుని కూడా గురువు అతన్ని నిందించవచ్చు అటువంటి పరీక్షలను నిశ్చలంగా భరించగలవారే పురోగమిస్తారు. గురుభక్తి, దైవభక్తి కన్నా గొప్పది. గురుభక్తి ఉన్నవారికి శాంతి సులభంగా లభ్యమౌతుంది. మనఃశాంతి తానుగా ఏర్పడుతుంది.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం